तेषु सर्व्वेषु कौरव्य प्रतियातेषु पाण्डवाः । तस्मिन्नेव वने हृष्टास्त ऊषुः सह कृष्णया । १२२१५

इतिश्रीमहाभारते आरण्यपर्व्वणि निवातकवचयुद्धपर्व्वणि अस्त्रदर्शने पञ्चसप्तत्यधिकशताऽध्यायः समाप्तश्च निवातकवच युद्धपर्व्व ॥ १७५ ॥

॥ अथ आजगरपर्व्व ॥ ९ ॥

॥ जनमेजय उवाच ॥ तस्मिन् हतास्ते रथिनां प्रवीरे प्रत्यागते भवनादृचहन्तुः । अतः परं किमकुर्व्वन्त पार्थाः समेत्य शूरेण धनञ्जयेन ।

॥ वैशम्पायन उवाच ॥ वनेषु तेष्वेव तु ते नरेन्द्राः सहार्ज्जुनेनेन्द्रसमेन वीराः । तस्मिंश्च शैलप्रवरे सुरम्ये धनेश्वराक्रीडगता विजह्रुः ।

वेश्मानि तान्यप्रतिमानि पश्यन् क्रीडाश्च नानाद्रुमसन्निबद्धाः । चचार धन्वी बहुधा नरेन्द्रः सोऽस्त्रेषु यत्तः सततं किरीटी

श्रवाप्य वासं नरदेवपुत्त्राः प्रसादजं वैश्रवणस्य राज्ञः । न प्राणिनां ते स्पृहयन्ति राजञ्छिवश्च कालः स बभूव तेषां ।

समेत्य पार्थेन यथैकरात्रमूषुः समास्तत्र तदा चतस्रः । पूर्व्वाश्च षट्ता दश पाण्डवानां शिवा बभूवुर्व्वसतां वनेषु । १२२२०

ततोऽब्रवीद्वायुसुतस्त्वरस्वी जिष्णुश्च राजानमुपोपविश्य । यमौ च वीरौ सुरराजकल्पावेकान्तमास्थाय हितं प्रियञ्च ।

तव प्रतिज्ञां कुरुराज सत्यां चिकीर्षमाणास्तदनुप्रियञ्च । ततो न गच्छाम वनान्यपास्य सुयोधनं सानुचरं निहन्तुं ।

एकादशं वर्षमिदं वसामः सुयोधनेनात्तसुखाः सुखार्हाः । तं वञ्चयित्वाऽधमबुद्धिशीलमज्ञातवासं सुखमाप्नुयामः ।

तवाज्ञया पार्थिव निर्व्विशङ्का विहाय मानं विचरन् वनानि । समीपवासेन विलोभितास्ते ज्ञास्यन्ति नास्मानपकृष्टदेशान् ।

सम्वत्सरं तत्र विहृत्य गूढं नराधमं तं सुखमुद्धरेम । निर्य्यात्य वैरं सफलं सपुष्पं तस्मै नरेन्द्राधमपूरुषाय । १२२२५

सुयोधनायानुचरैर्वृताय ततो महीमावस धर्म्मराज । स्वर्गोपमं देशमिमं चरद्भिः शक्यो विहन्तुं नरदेव शोकः ।

कीर्त्तिस्तु ते भारत पुण्यगन्धा नश्येद्धि लोकेषु चराचरेषु । तत्प्राप्य राज्यं कुरुपुङ्गवानां शक्यं महत्प्राप्तुमथ क्रियाश्च ।

दृढन्तु शक्यं सततं नरेन्द्र प्राप्तं त्वया यल्लभसे कुवेरात् । कुरुष्व बुद्धिं द्विषतां वधाय कृतागसां भारत निग्रहे च ।

तेजस्तवोग्रं न सहेत राजन् समेत्य साक्षादपि वज्रपाणिः । नहि व्यथां जातु करिष्यतस्तौ समेत्य देवैरपि धर्म्मराज ।

तवार्थसिद्ध्यर्थमभिप्रवृत्तौ सुपर्णकेतुश्च शिनेश्च नप्ता । तथैव कृष्णोऽप्रतिमो बलेन तथैव चाहं नरदेववर्य्य । १२२३०

तवार्थसिद्ध्यर्थमभिप्रपन्नो यथैव कृष्णः सह यादवैस्तैः । तथैव चाहं नरदेववर्य्य यमौ च वीरौ कृतिनौ प्रयोगे ।

त्वदर्थयोगप्रभवप्रधानाः शमं करिष्याम परान् समेत्य ॥ वैशम्पायन उवाच ॥ ततस्तदाज्ञाय मतं महात्मा तेषाञ्च धर्म्मस्य सुतो वरिष्ठः ।

प्रदक्षिणं वैश्रवणाधिवासं चकार धर्म्मार्थविदुत्तमौजाः । आमन्त्र्य वेश्मानि नदीः सरांसि सर्व्वाणि रक्षांसि च धर्म्मराजः ।

यथागतं मार्गमवेक्षमाणः पुनर्गिरिञ्चैव निरीक्षमाणः । ततो महात्मा स विशुद्धबुद्धिः संप्रार्थयामास नगेन्द्रवर्य्यं ।

समाप्तकर्म्मा सहितः सुहृद्भिर्ज्जित्वा सपत्नान् प्रतिलभ्य राज्यं । शैलेन्द्र भूयस्तपसे जितात्मा द्रष्टा तवास्मीति मतिञ्चकार । १२२३५

वृतश्च सर्व्वैरनुजैर्द्विजैश्च तेनैव मार्गेण पतिः कुरूणां । उवाह चैतान् गणशस्तथैव घटोत्कचः पर्व्वतनिर्झरेषु ।

तान प्रस्थितान् प्रीतमना महर्षिः पितेव पुत्त्राननुशिष्य सर्व्वान् । स लोमशः प्रीतमना जगाम दिवौकसां पुण्यतमं निवासं ।